

[Brøndsted]

Hvis man gjorde et så sjusket lovforslag som dette til lov, ville ministeren få en meget stor bemyndigelsesramme, og hun skulle helt selv kunne finde ud af, hvad det egentlig var der skulle gives menighedsrådene frihed til.

Der er jo allerede i dag ordninger, der kan give medhjælp til konfirmandundervisningen og til sognepræstens administrative arbejde, og hvis det ønskes, kan kordegneembedet omlægges og udvides til at dække nye opgaver. Derfor skal sognemedhjælperstillingen klart indplaceres i relation til disse muligheder, og hvis der ikke er plads til det, er der altså ikke plads til sognemedhjælpere. Er der noget, der ikke bliver gjort i den udvikling, som de førnævnte sogne oplever omkring sig, må man have præciseret det tomrum, der er, og sætte sognemedhjælperen ind dér.

Det er også meget vigtigt, at forholdet mellem sognepræst og sognemedhjælper er helt afklaret på alle arbejdsområder. Det er ikke en hjælpepræst, der skal ansættes, men det er sandelig heller ikke en social terapeut. Hensigten med en sognemedhjælperordning er at hjælpe menighedsrådene i deres arbejde for folkekirken og folkekirkens mennesker. Det kræver et gennemarbejdet lovforslag. Det havde nok været rigtigere, hvis man endelig skulle gøre noget, så at fremsætte et forslag til folketingsbeslutning, så det kunne undersøges, om et lovforslag overhovedet kan formuleres med de klare placeringer og principper, som skal fremgå af det.

Det er selvfølgelig vor opgave at drøfte det igennem i udvalget, men jeg tror næsten hellere, drøftelsen skal gå på betænkningen end på forslaget.

Inger Harms (SF):

Socialistisk folkeparti er jo et decentralt parti, der ønsker så meget som muligt udlagt til forvaltning hos menighedsrådene selv, og derfor vil vi heller ikke blande os i det her omtalte lovforslag, der jo giver menighedsrådene nogle beføjelser, de ikke før har haft. Der er jo her tale om nogle opgaver, specielt på omsorgsområdet, som kommunerne egentlig selv burde løse, men det ved vi jo godt at det skorter på, desværre.

I det omfang menighedsrådene selv klarer udgifterne, kan de for SF gøre, hvad de vil.

Poulsgaard (FP):

For det første synes jeg, det er meget prisværdigt, at sådan et lille parti kan komme med et lovforslag, og jeg synes overhovedet ikke, der er grund til at skælde ud, fordi der kan være visse mangler. Det er jo så nemt lige at fyre en folketingsbeslutning af. Det er betydeligt sværere at lave et lovforslag, så jeg synes i hvert fald ikke, der er grund til at bebrejde kristeligt folkeparti, at de har gjort sig den ulejlighed.

SFs repræsentant sagde, at menighedsrådene kunne gøre, hvad de ville, hvis de selv betalte. Det vil jeg faktisk godt tilslutte mig på fremskridtspartiets vegne. Hvis vi kunne få det derhen, ville vi i hvert fald se med stor sympati på dette lovforslag, men en stor del af de udgifter, det medfører, skal jo tages over skattebilletten, så det er nok ikke lige i den nuværende økonomiske situation, vi skal gennemføre dette.

Jeg har egentlig lyst til at knytte et par kommentarer til lovforslaget. Vi ved i dag, at vi har en masse frivillig arbejdskraft, folk der på frivillighedens grund gør et kæmpearbejde i kirkens regie. Man kunne måske befrygte, at nogle af disse frivillige arbejder nu ville blive overflødiggjort, og det ville i og for sig være synd for de mennesker, som virkelig går op i den slags ting med liv og sjæl.

På den anden side har jeg egentlig også lyst til at sige lidt til ministeren. Jesus var altså ikke student. Man skal have uddannelse til alt i dette land. Det er egentlig fantastisk, at et arbejderparti har ligget under for det dogme, at det kun er folk, der har den akademiske baggrund i orden, der kan noget som helst. Der er udført et stort, stort arbejde på det kristelige område i Danmark af ganske almindelige, jævne mennesker. Så den indvending, ministeren kom med, synes jeg ikke rigtig passer.

Jeg var faktisk lidt betænkelig ved det, socialdemokratiets ordfører, hr. Arne Jensen, sagde om dette forslag. Der kom nogle pæne ord, og vi er da alle sammen glade for at høre nogle pæne ord, men hr. Arne Jensen havde jo også stirret sig blind på den fine betænkning. Hvis den betænkning skal gennemføres, så er der i hvert fald grund til at råbe vagt i gevær, for så er det, dette forslag kommer til at koste, for småpenge at regne i forhold til det, som den betænkning, hr. Arne Jensen omtalte, kommer til at koste. Som sagt er jeg med beklagelse i stemmen nødt til